

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.172 van 9 maart 1999
in de zaak A. 82.699/XII-1865.**

In zake : Anna VERHEYDEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anna VERHEYDEN
op 1 maart 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van "de beslissing van de Vlaamse minister
van Leefmilieu en Infrastructuur van onbekende datum,
waarbij in het kader van een onderhandelingsprocedure
een overheidsopdracht tot het afbreken van een landhuis
in de Holsteenweg te Zonhoven (Bestek D1291-98) werd
gegund aan S.B.S. Buntinx, en dit in uitvoering van een
'vonnis'";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 maart 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 maart 1999
om 11 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster verklaart dat zij samen met haar echtgenoot Armand BROUWERS, met wie zij thans gehuwd is onder een stelsel van scheiding van goederen, onverdeelde medeëigenares van een landhuis met grond gelegen te Tessenderlo, Holsteenweg 57, bij het kadater gekend Sectie D, nrs. 82/P/7 en 82/R/7.

2. Bij in kracht van gewijsde gegaan arrest van 29 juni 1994 van het Hof van beroep te Antwerpen wordt de voornoemde echtgenoot van verzoekster veroordeeld tot onder meer het herstel in de vorige toestand binnen één jaar van het grondperceel waarvan sprake hiervoren onder 1. Ingeval dat herstel binnen de gestelde termijn niet uitgevoerd zou zijn, beveelt het voormeld arrest dat de gemachtigde ambtenaar van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

3. Tegen dat arrest heeft verzoekster derden verzet ingesteld, aanvoerende dat zij zich niet heeft kunnen verdedigen ten aanzien van het bevolen herstel in de oorspronkelijke toestand, met betrekking tot een gebouw waarvan zij medeëigenares is.

4. Teneinde het voormelde arrest uit te voeren heeft de verwerende partij een procedure van onderhandeling voor aanneming van werken zonder bekendmaking ingezet. Het bestek D1291-98 voorziet in het slopen en wegruimen van een landhuis met bijbehorende werken. De uitvoeringstermijn is 15 werkdagen.

5. De opening der offertes heeft plaats op 30 september 1998, doch leidt niet tot het aanwijzen van een aannemer. Na herbeginnen van de procedure wordt op 19 februari 1999 de opdracht gegund aan de firma S.B.S. Buntinx. Dat is de bestreden beslissing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij beweert te zullen ondergaan het volgende uiteenzet :

"De bestreden beslissing, namelijk de gunning van een overheidsopdracht, heeft tot rechtstreeks gevolg dat het landhuis, eigendom van verzoekende partijen, binnen een zeer korte termijn zal worden afgebroken (zie Feitelijke gegevens van de zaak, punt I,8). De litigieuze overheidsopdracht heeft namelijk juist de afbraak van het landhuis op het oog (zie Bestek D1291-98). Dat de gevolgen voor verzoekende partij ernstig zijn, hoeft eigenlijk geen verdere uitleg.

Eens de bestreden beslissing uitgevoerd zal het onmogelijk zijn om de oorspronkelijke toestand nog te herstellen. Zoals blijkt uit het recente verleden gebeurt dergelijke afbraak grondig. Het zou in praktijk onmogelijk of tenminste moeilijk zijn om hetzelfde landhuis terug herop te bouwen. Financieel zou dit een te zware last betekenen voor verzoekende partijen. Verzoekende partijen zouden trouwens maandenlang op een bouwwerf zitten";

Overwegende dat verzoekster er op wijst dat zij voor een voldongen feit zal worden gesteld, hoewel diverse procedures van derden verzet en kort geding hangende zijn; dat zij ook, onder verwijzing naar de arresten SOUND AND VISION, nrs 38.018, van 14 oktober 1991 en 38.108, van 14 november 1991, stelt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet enkel kan worden beoordeeld aan de zijde van de geweerde aanne-
mers;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekster dreigt te zullen ondergaan, de afbraak van een landhuis waarvan zij medeëigenares is, niet of slechts in bijkomstige mate het gevolg is van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot gunning van de opdracht om dat te doen, doch van de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke uitspraak waarbij die afbraak bevolen werd; dat het dan ook de ter zake bevoegde gewone rechter lijkt toe te komen de nodige maatregelen te nemen om dat nadeel te vermijden; dat voor de Raad van State de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.